

VISJON, FORRETNINGSIDE OG MÅL FOR BYGGENÆRINGENS LANDSFORENING 2010 – 2020

1.0 Sentrale utviklingstrekk

Globaliseringen fortsetter, og konkurransen fra utenlandske selskaper vil øke i tiårene fremover, særlig innen anleggs- og industrisegmentet. De utenlandske entreprenørene vil tilføre det norske markedet økt kapasitet dersom politikerne bidrar til forutsigbar satsing på vei og jernbaneutbyggingen. For vareproduksjonen vil det være avgjørende hvor logistikk-sensitive produktene er, både kostnads- og miljømessig, levert et norsk marked.

Samtidig er det grunn til å tro at entreprenør- og industriselskapene i byggenæringen i Norge vil vokse i størrelse gjennom organisk vekst, sammenslutninger og oppkjøp.

Næringsstrukturen med mange små og mellomstore bedrifter innen de tradisjonelle håndverksfagene i næringen, vil opprettholdes i større grad enn for anleggs- og industrisegmentet. Årsaken til dette er at den eksisterende strukturen er hensiktsmessig og fleksibel i konjunktursvingninger. Et fortsatt stort forbrukersegment og utstrakt bruk av underentrepriser, trekker i samme retning.

Innen de fleste viktige politikkområder for byggenæringen, vil mulighetene for å lykkes være avhengig av seriøsitet i og tillit til næringen. Myndighetenes vilje til å inngå i et forpliktende samarbeid med næringen, og vår gjennomslagskraft, vil være avhengig av at næringen er etterrettelig og solid faktabasert og har ryddige og gode arbeidsforhold.

Kvaliteten på det næringen kan levere, vil være avhengig av aktører som leverer på tid, pris og kvalitet og som imøtekommer samfunnets forventninger. Dette forutsetter at næringen får forutsigbare og stabile rammevilkår. Myndighetenes reguleringsbehov vil på mange områder avspeiles av næringens og markedets evne til å løse samfunnsutfordringene uten reguleringer.

Rekruttering av tilstrekkelig og rett kompetanse, vil blant annet være avhengig av at næringen har et tilstrekkelig godt omdømme.

Befolkningsvekst

Frem til 2030 vil Norge trolig ha en befolkningsvekst på over en million, og nærmere en halv million av disse vil være over 67 år. Sentraliseringen vil fortsette, og det er derfor nødvendig

med en økt satsing på bygging av boliger, næringsbygg, publikumsbygg og infrastruktur i årene som kommer.

Befolkningsvekst og demografiske endringer vil medføre et høyt aktivitetsnivå i næringen.

Dette krever at myndighetene møter disse utfordringene aktivt, med en langsiktig og helhetlig satsing og næringsvennlige rammevilkår.

Energi, klima og miljø

Samfunnet står overfor store energi-, klima- og miljøutfordringer, og Norge har ambisjoner om å være et foregangsland innen disse områdene.

Forventede klimaendringer vil føre til økte krav til bygg, med redusert energibruk for lavere klimagassutslipp, samtidig som bygg og infrastruktur må tåle økt ekstremvær. "Grønne" løsninger vil komme i fokus for å motvirke blant annet temperaturøkninger i urbane strøk og som vannfordrøyningsiltak.

Det vil bli økt oppmerksomhet rettet mot bruk av helse- og miljøfarlige stoffer i byggeprosessen.

Byggenæringen vil være en viktig bidragsyter for å nå nasjonale målsettinger innen energi, klima og miljø. Dette kan skje ved at næringen selv utløser potensialet gjennom frivillige og kommersielle løsninger, høyere miljøkrav fra kunder, gjennom offentlige pålegg og økonomiske virkemidler, eller en kombinasjon av alle disse.

Byggenæringen må være offensiv i utviklingen av de riktige løsningene og i arbeidet med myndighetene for å oppnå en næringsvennlig og samfunnsøkonomisk balanse mellom virkemidlene.

Kampen om arbeidskraften

Hele samfunnet står overfor en stor rekrutteringsutfordring. Arbeidsmarkedet vil preges av kamp om den kvalifiserte arbeidskraften. Om lag 30 % av den fremtidige arbeidsstyrken vil måtte rekrutteres til helse og omsorg. Dette vil skjerpe kampen om arbeidskraften og være en stor utfordring for privat næringsliv. Byggenæringen er ikke noe unntak. Det blir viktig å satse på rekruttering både av ungdom og av unge voksne inn til byggenæringen, samt å beholde de ansatte lengst mulig i næringen, også etter fylte 62 år. Spesielt i den utførende del av næringen er det et betydelig potensial i å redusere frafallet i forholdsvis tidlig alder.

Et høyt sykefravær, en stor andel trygdede blant de i yrkesaktiv alder og lav faktisk pensjonsalder, utgjør et tapt potensial for samfunnet og næringen for å dekke et fremtidig arbeidskraftbehov.

Skal vi lykkes med å rekruttere og beholde tilstrekkelig kvalifisert arbeidskraft, må byggenæringen framstå som seriøs og attraktiv. Næringen må kunne tilby interessante arbeidsoppgaver, ha konkurransedyktige lønns- og arbeidsvilkår og ryddige forhold til ansattes rettigheter og SHA. Næringen må kunne tilby gode videreutviklings- og karrieremuligheter og en samarbeidskultur som imøtekommer de ansattes forventninger om medvirkning og deltakelse i bedriftens utviklings- og forbedringsarbeid.

Det forventes et behov for høy arbeidskraftinnvandring. Samfunnet og næringen har en stor utfordring i å få integrert den utenlandske arbeidskraften i utdanningssystemet og arbeidslivet på en slik måte at næringen får den kompetansen den har behov for.

Forskning og Utvikling

Undersøkelser viser en entydig sammenheng mellom en høy andel FoU- og innovasjonsinnsats, høy produktivitet og verdiskaping i en næring.

Byggenæringen må utvikle den kompetansen som er nødvendig for å møte framtidens utfordringer til riktigere, bedre og mer kostnadseffektiv produksjon. Det må derfor satses på forskning på ny teknologi, nye produkter, nye arbeidsmetoder og samhandlingsprosesser.

FoU-andelen i BAE-sektoren i Norge i dag er lavere enn i mange konkurrentland og det må satses på økt og målrettet FoU. Både miljøkrav, kvalitetskrav, nedbygging eller utflagging av tradisjonell norsk industri og etter hvert en nedskalering av olje- og gassvirksomheten på norsk sokkel, vil tvinge frem økt forståelse for verdiskaping gjennom kompetanse- og teknologiutvikling. Mange av disse teknologisprangene vil skje som følge av kommersielle drivkrefter. Men økt forskning og utvikling av ny kompetanse vil være avhengig av sterke forskningsmiljøer og av prosjekter som støttes gjennom kraftfulle offentlige satsinger.

Det politiske arbeidet

Næringspolitikken, i bred forstand, vil utvikles i et samspill mellom myndigheter, arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner og øvrige nærings- og interesseorganisasjoner med støtte fra enkeltaktører, avhengig av sak. Kvaliteten på politikken er avhengig av at dette samspillet er godt balansert og basert på etterrettelighet, kunnskap og fakta. Næringer som ønsker å påvirke utviklingen innen viktige politikkområder, må engasjere seg.

2.0 Visjon for Byggenæringens Landsforening:

BNL skal:

- **Representere en lønnsom, framtidsrettet og respektert byggenæring.**
- **Samle hele verdikjeden i en næringsorganisasjon.**

3.0 Forretningsidé:

BNL skal være den ledende interesseorganisasjonen for byggenæringen i Norge og representere næringen med tilsluttede bransjeforeninger og deres medlemmer, overfor myndighetene, NHO, andre organisasjoner og samfunnet for øvrig.

BNL skal:

- **Ivareta organisasjonsfellesskapet og fremme medlemmenes interesser.**
- **Være en samfunnsansvarlig og faktabasert premissgiver for politikktutforming for byggenæringen og få fram næringens samfunnsmessige betydning.**

4.0 Hovedarbeidsområder og mål:

BNL skal følge den politiske utviklingen og overvåke samfunnsutviklingen på vegne av medlemmene og ivareta fellesskapet i politiske prosesser.

Basert på et etterrettelig og solid faktagrunnlag og statistisk materiale, skal BNL arbeide med generell næringspolitikk, miljø- og energipolitikk, arbeidslivspolitikk og arbeidsgiverspørsmål, og rekrutterings- og kompetansepolitikk.

BNL skal:

- **Sikre forutsigbare, stabile og gode rammebetingelser som gir langsiktig konkurransekraft og lønnsomhet for norsk byggenæring.**
- **Være en pådriver for næringens aktive satsing og kontinuerlige utvikling innen energi- og miljøriktig bygging og produksjonsprosesser.**
- **Sikre at myndighetene har en helhetlig og langsiktig politikk slik at byggenæringen har tilstrekkelig kapasitet og nødvendig kompetanse til å levere kostnadseffektive, bærekraftige og teknologisk gode løsninger.**
- **Være en effektiv rådgiver overfor medlemmene i tariff- og arbeidslivsspørsmål, bidra til økt arbeidsgiverkompetanse i bedriftene og forvalte medlemmenes tariffoverenskomster.**

5.0 De prioriterte politikkområder

De prioriterte politikkområdene er de som landsforeningens bransjeforeninger og deres medlemmer finner kritisk for næringens fremtidige rammevilkår og utvikling. Innenfor disse politikkområdene er det viktig at næringen kan samarbeide og fremstå samlet og med nødvendig tyngde for å oppnå ønskede resultater. BNLs organisering og ressursbruk skal gjenspeile denne prioriteringen.

5.1 Generell næringspolitikk

5.1.1 Langsiktige utviklingstrekk og utfordringer

Byggenæringen er landets største distriktsnæring og bidrar vesentlig til verdiskaping og sysselsetting i alle deler av landet. Det er derfor samfunnsmessig viktig at bedriftene i byggenæringen sikres stabile og forutsigbare rammebetingelser. Dette er det beste grunnlaget for å få løst samfunnsoppgaver og skape lønnsomme bedrifter.

Byggenæringen er en viktig, og helt nødvendig del av løsningen når samfunnet skal utvikle og iverksette gode tiltak på de utfordringene som blant annet klimakrisen og befolkningsøkningen stiller oss overfor. Offentlige bygg og infrastruktur har gjennom mange år blitt forsømt og har i dag et stort etterslep i vedlikehold.

Dette skyldes flere år med kutt i offentlige budsjetter og manglende kunnskap om konsekvensene ved mangelfullt vedlikehold. Det er derfor behov for sterk økning i midler til vedlikehold og investeringer i vei, bane og bygg. Flaskehalsen for næringslivets transporter må fjernes og kollektivtrafikken må bedres.

Anskaffelsesprosessene må dreies fra investeringskostnad til livsløpskostnad.

Næringspolitikken må tilpasses og utvikle byggenæringens evne til å løse oppgavene, gjennom en helhetlig og forutsigbar politikk.

Offentlige investeringer må planlegges og gjennomføres ved bruk av flerårige budsjetter. Utfordringen i dag er blant annet knyttet til:

- Det offentlige som byggherre
- Forvaltning av offentlig eiendom
- Manglende forutsigbarhet i investeringer i offentlige bygg og anlegg
- Insentiver som bidrar til å realisere potensialet for energieffektivisering i eksisterende bygg
- Offentlig bidrag til FoU for å fremme innovasjon og økt produktivitet

En hovedutfordring for samfunnet og for byggenæringen er den useriøse delen av næringen. Useriøse aktører gjør at deler av byggenæringen sliter med dårlig omdømme. Politikken og reguleringen av næringen må være slik at den demmer opp mot useriøse og ulovlige etableringer som medfører uakseptabel konkurransevridning. Det må

etableres en obligatorisk offentlig godkjenningsordning med kvalifikasjonskrav for alle virksomheter innen bygge- og anleggsnæringen.

De næringspolitiske rammevilkårene har blitt utviklet mer for å komme de useriøse aktørene i næringen til livs, enn for å stimulere flere til å bli mer seriøse. Den langsiktige utfordringen ligger i å utvikle rammevilkår som gjør det lettere og lønnsomt å være seriøs og vanskeligere å være useriøs aktør i næringen.

For å oppnå dette, er det viktig at BNL bygger allianser med ulike samfunnsaktører for å sikre best mulig gjennomslag for våre saker.

5.1.2 Mål for BNLs arbeid på området:

5.1.2.1 Rammebetingelser

- **Sikre forutsigbare og stabile rammebetingelser og at medlemsbedriftene får et næringsvennlig lovverk som ikke virker konkurransevridende.**
- **Sikre en næringspolitikk som gjør det enklere å være seriøs og vanskeligere å være useriøs.**

5.1.2.2 En næringsvennlig og samfunnstjenlig politikk

- **Oppnå økte bevilgninger til vedlikehold og investeringer i offentlige veier, VA-nett, bane og bygg, slik at etterslepet tas igjen.**
- **Arbeide for en profesjonalisering av det offentlige som bestiller, byggherre og eiendomsforvalter.**
- **Arbeide for en politikk som bidrar til utjevning av konjunktursvingninger og best mulig utnyttelse av næringens kapasitet.**
- **Arbeide for en offentlig politikk som fremmer sunne konkurranseforhold og som vektlegger bærekraft og livsløpskostnad i bevilgnings- og investeringsbeslutninger.**
- **Innføre kompetansekrav (terskel) for etablering i den utførende del av byggenæringen og fortsatt revisjonsplikt for små foretak.**

- **Arbeide for økt produktivitet og reduserte byggekostnader.**
- **Arbeide for økt standardisering i byggenæringen og at det offentlige i størst mulig grad nytter standardkontrakter.**
- **Øke offentlige bevilgninger til FoU og innovasjon på produkter og prosesser, for å fremme produktivitet, verdiskaping og omstillingsevne i næringen.**
- **Få på plass gode insentiver for energieffektivisering og redusert energibruk i nye og eksisterende bygg.**

5.2 Miljø og energi

5.2.1 Langsiktige utviklingstrekk og utfordringer:

Økt oppmerksomhet på energi- og miljøtilstand vil føre til skjerpede krav både i nye og eksisterende bygg og anlegg. 80 TWh i året (40 % av det stasjonære energiforbruket i Norge) gikk i 2007 til drift av bygningsmassen, herav omkring 80 % elektrisitet. En høyere energieffektivitet i bygningsmassen og innen industri- og anleggsaktiviteten, samt krav om hovedsakelig fornybare energikilder, vil tvinge seg frem.

For å få kontroll på bruk av naturressurser og utslipp av helse- og miljøskadelige stoffer, vil byggenæringen måtte dokumentere miljøprofilen for sine produkter og tjenester, redusere bruken av farlige stoffer/løsninger og sørge for at produktene gjenvinnes eller sluttbehandles på en forsvarlig måte. Bruk av livsløpsanalyser og beregning av livsløpskostnader vil bli nødvendig for å løse utfordringene.

Bygninger og infrastruktur eldes og trenger vedlikehold. Det kan i mange tilfeller være en konflikt mellom ønsket om å ta vare på kulturminner og på den andre siden målet om energieffektivisering. Det blir derfor en utfordring å få verneverdige bygninger og infrastruktur tilpasset dagens og fremtidens krav, samtidig som vi skal ta vare på bygningsarv og kulturminner.

Større fysiske påkjenninger på bygg og anlegg som følge av klimaendringer krever nye og mer robuste bygg og anlegg. Arealer som tidligere var avsatt til utbygging, kan bli ubrukelige eller vil kreve ekstra sikringstiltak for å kunne utnyttes. Økt ekstremnedbør og temperaturøkning vil kreve at byggenæringen bygger annerledes når det gjelder utanlegg, endret arealutnyttelse og valg av "grønne" løsninger.

Strengere krav til universell utforming av bygg og infrastruktur vil kreve endring i praksis og utvikling av nye løsninger. Det samme gjelder støykrav og krav til luftkvalitet både inne og ute. Det er viktig at BNL tar aktivt del i politikktutforming innenfor miljø- og energipolitikken og, om

nødvendig, må BNL være et korrektiv med hensyn til løsninger som ikke er miljø- eller samfunnsøkonomisk riktige.

5.2.2 Mål for BNLs arbeid på området:

5.2.2.1 Energieffektivisering

- **Det forbrukes 10 TWh mindre energi i bygninger i 2020 enn i 2007.**
- **BNL skal arbeide for at energieffektivisering i eksisterende bygningsmasse og bygging av nye energieffektive bygg skal skje innenfor hva som er samfunnsøkonomisk riktig og at virkemidler tilrettelegges for dette.**
- **BNL skal arbeide for utvikling av standardløsninger og kompetanse slik at byggenæringen kan levere energieffektive bygg.**

5.2.2.2 Miljøpåvirkning

- **Bygg og infrastruktur skal ha lavest mulig miljøbelastning over livsløpet. Dokumentasjon av miljøbelastning skal skje ved hjelp av internasjonalt standardiserte metoder (ISO /CEN).**

5.2.2.3 Utvidet miljøansvar

- **Nye bygg og anlegg og ved rehabilitering av eksisterende bygg og anlegg, skal tåle økte klimapåkjenninger slik at liv, helse og verdier sikres på en kostnadseffektiv måte.**
- **BNL skal bidra til å ivareta god norsk byggeskikk og bygde kulturminner, og sikre et godt samspill mellom vern og oppgradering.**
- **BNL skal arbeide for en riktig balanse mellom universell utforming, god samfunnsøkonomi og faktiske behov.**

5.3 Arbeidslivspolitik og arbeidsgiverspørsmål

5.3.1 Langsiktige utviklingstrekk og utfordringer

Næringen ønsker å kunne tilby konkurransedyktig lønn som sikrer rekrutteringen, og den bygge- og anleggsutførende delen av næringen ønsker å opprettholde et lønnsnivå som ligger noe over industriens. Samtidig har Norge store utfordringer med lønns- og kostnadsnivået i forhold til konkurrentland. Lønnsutviklingen har siden 2000 vært vesentlig høyere enn ønsket, drevet av en konjunkturbølge med sterkt press i arbeidsmarkedet. Konkurransetsatte næringer taper stadig terreng og aktivitet legges

ned eller flagges ut. BNL må derfor få mer styring med lønnsutviklingen og produktivitetsfremmende lønnsystemer er viktig for næringen.

Den norske samarbeidsmodellen med ansvarlige parter i arbeidslivet, vil være viktig i framtiden. Et profesjonelt og tillitsfullt samarbeid mellom arbeidstaker- og arbeidsgiversiden vil lette omstillinger i bedriftene og gi grunnlag for nødvendige produktivitetsforbedringer og bruk av ny teknologi. BNL må videreføre samarbeidet med myndighetene og mellom tariffoppgjørene styrke dialogen med arbeidstakerorganisasjonene for å sikre konkurranseevnen og trygge arbeidsplassene. Tariffavtalene sikrer arbeidsfred i tariffperiodene og medvirker til forutsigbare rammebetingelser. Det vil være enklere å styre lønnsutviklingen med høy organisasjonsgrad og der det er naturlig, bør bedrifter derfor slutte seg til tariffsamarbeidet. Fagforeningstilknytningen i byggenæringen er totalt sett lav (ca 20 %), og tariffavtalene må derfor utvikles slik at det blir en konkurransefordel å ha tariffavtale.

Uryddige lønns- og arbeidsvilkår vil trolig fortsatt utgjøre en utfordring innen den utøvende delen av næringen, selv om Norge har Europas strengeste regelverk på dette området. Byggenæringens ryddighet i forhold til dette spørsmålet, vil ha betydning for næringens forhold til arbeidstakerorganisasjonene, myndigheter og regelverktutvikling og ikke minst for rekrutteringsarbeidet.

Det vil fortsatt stilles høye krav til arbeidsmiljø og SHA. Nye regelverk vil bli drevet fram gjennom EU og nasjonal lovgivning. Arbeidsgiverkompetansen er i noen tilfeller for svak og denne må utvikles for at bedriftene skal framstå som attraktive og seriøse arbeidsplasser. Regelverket på arbeidsmiljøområdet er omfattende og kompetansebygging i bedriftene er viktig. Samtidig øker kompleksiteten i regelverkene slik at en forenkling er sterkt ønskelig.

Byggenæringen vil møte utfordringer i å rekruttere nok og kompetent arbeidskraft. Tilrettelegging på arbeidsplassen er derfor viktig for at arbeidstakere skal ha mulighet til å stå lengre i jobb. Næringen vil i større grad imøtekomme kravene til sikkerhet og redusere skader på arbeidsplassene, mens spørsmål knyttet til helse og sykefravær vil bli utfordrende, og vil øke rekrutteringsbehovet om det ikke reduseres. BNL-bedriftenes tilslutning til IA-avtalen vil være et viktig virkemiddel i arbeidet med å senke sykefraværet og graden av uføretrygding. Det er viktig å unngå en økning av arbeidsgivers kostnader knyttet til fravær.

5.3.2 Mål for BNLs arbeid på området:

5.3.2.1 Rammebetingelser, regel- og avtaleverk

- **Oppnå bedre tilpassing av lover, forskrifter og avtaleverk til næringens behov, og økt forutsigbarhet ved etablering og vedlikehold av lover,**

forskrifter og avtaleverk.

- Oppnå en forenkling og endring av regel- og avtaleverk slik at det skal lønne seg å opptre seriøst.
- Det skal være en konkurransefordel å ha tariffavtale.

5.3.2.2 Redusere frafall og utstøting

- Frafallet og utstøtingen, spesielt i den utførende del av byggenæringen, skal reduseres og sykefraværet skal være på nivå med industrien.
- Medlemsbedriftenes tilslutning til IA-avtalen skal være god.
- Gjennomsnittsalderen på fagarbeidere skal opp mot industrigjennomsnittet.

5.3.2.3 Lønnsutvikling og arbeidsvilkår

- Oppnå en kontrollert lønnsutvikling og konkurransedyktige lønns- og arbeidsvilkår i næringen.

5.3.2.4 Rådgivning og medlemservice

- Tilby medlemmene god og effektiv rådgivning i arbeidslivspørsmål.
- Øke arbeidsgiverkompetansen i medlemsbedriftene gjennom informasjons- og kursvirksomhet.

5.4 Rekruttering, utdanning og kompetansepolitikk

5.4.1 Langsiktige utviklingstrekk og utfordringer

Tilstrekkelig arbeidskraft og riktig kompetanse er avgjørende for at byggenæringen skal kunne løse samfunnets utfordringer og møte nye krav samtidig som produktivitet og lønnsomhet ivaretas. Dette vil være avhengig av forutsigbarhet, med lavest mulig konjunktursvingninger, at myndighetene er lydhøre overfor næringen, både ved dimensjonering og innhold i fagopplæring, videreutdanning og i annen relevant utdanning.

Søkningen til yrkesfag i bygg og anlegg varierer mellom fagene, og er for lav, spesielt i de mindre fagene. Byggenæringen må i konkurranse med andre næringer arbeide for å heve yrkesfagernes status og tiltrekke seg ungdom og unge voksne. Næringen må framstå som attraktiv, moderne og framtidsrettet. Dette er også viktig for å sikre nødvendig rekruttering til næringen av medarbeidere med utdanning fra fagskoler, høyskoler og universiteter.

Frafallet i yrkesfag på videregående skoler er for høyt. Dette synes å skyldes at mange faller fra pga manglende motivasjon i en stadig mer teoretisk innrettet skole med generell undervisning og for lite praktisk opplæring tidlig i utdanningsløpet. Næringen må derfor ta grep for å få opplæringen, også i ungdomsskolen, mer tilpasset de enkeltes forutsetninger og motivasjon.

Selv god rekruttering inn til utdanningene, vil neppe være tilstrekkelig til å dekke et fremtidig behov for kompetent arbeidskraft. Produktivitetsøkning er nødvendig, og næringen må arbeide aktivt med nye metoder for prosessgjennomføring av prosjektene. Her vil både bygningsinformasjonsmodellering i prosjektering (BIM) og involverende byggeprosesser være viktige bidrag.

Byggenæringen vil få mer flerkulturelle arbeidsmiljøer som følge av økt utenlandsk arbeidskraft. Et godt integreringsarbeid er viktig. Avgjørende for integreringsarbeidet, vil være språk- og kompetanseutvikling og det må utvikles gode systemer for godkjenning og kvalitetssikring av disse. Det må stilles krav om at tilstrekkelig bygg-, språk- og SHA-kompetanse må være på plass for at den utenlandske arbeidskraften får adgang til bygg- og anleggsplassen.

Byggenæringen må være en kompetansedrevet næring. Definisjonen på hva som er riktig og nødvendig kompetanse i næringen, er i utvikling. For å møte nye krav og kunne ta i bruk ny teknologi og nye arbeidsformer, vil det være behov for fortløpende vedlikehold og utvikling av fagkompetanse. Det trengs rammer og kultur for at ansatte, bedriftene og næringen er deltakere i systematisk læring og kompetanseutvikling, hvor bruk av forskningsresultater, etter- og videreutdanning og erfaringsdeling i bedriften og mellom bedrifter inngår.

Å sikre tilgang på kompetent arbeidskraft og kapasitet innen byggenæringen, vil kreve en systematisk og langsiktig tilnærming i et tett samarbeid innen næringen og med myndighetene.

5.4.2 Mål for BNLs arbeid på området

5.4.2.1 Rammebetingelser

- Innhold og dimensjonering i utdanningene må etableres slik at bedriftene får tilstrekkelig tilgang til medarbeidere med riktig kompetanse.
- Videreutvikle dialog med skoleverket og utdanningsmyndighetene slik at samarbeidet mellom skole, utdanning og bedrift bedres, for økt kvalitet og god sammenheng i opplæringen.

5.4.2.2 Rekruttering

- Koordinere innsatsen i BNL-fellesskapet, inkludert opplæringskontorene sentralt og lokalt, for å øke rekrutteringen til næringen.
- Utvikle og formidle felles rekrutteringsmateriell for bransjene og opplæringskontorene, inklusive rekrutteringssiden www.vibyggnorge.no
- Arbeide for mer motiverende opplæring og redusert frafall i videregående skole.
- Oppnå en stabil og tilstrekkelig tilgang på læreplasser i bygg og anlegg.

5.4.2.3 Kompetanse

- Bidra til økt produktivitet og kvalitet gjennom utvikling av byggenæringen som en kompetansedrevet næring.
- Utvikle hjelpemidler for kompetanseutvikling for ansatte i bedriftene og markedsføre næringen som kunnskapsbasert.
- Fremme bruk av BIM og involverende byggeprosesser i kompetansebyggingen.
- Etablere et nasjonalt rammeverk for systematisk etter- og videreutdanning.